

Intervju

Caterina Sinigoi Mlada Nabrežinka bo februarja prvič nastopila na olimpijskih igrah. Mladi v njej vidijo vzor in dokaz, da so velike sanje dosegljive. Njim smučarka sporoča, da morajo predvsem verjeti vase

»Veseli me, ko vidim, da jih moja zgodba spodbuja«

Sara Hlabian

NABREŽINA Caterina Sinigoi, 22-letna smučarka, bo imela svoj krstni nastop na olimpijskih igrah februarja letos v Cortini. Ta dogodek je pomemben mejnik tako v njeni športni karieri kot tudi za celotno lokalno skupnost, ki z velikim ponosom spremlja njeno pot. Njena zgodba je dokaz, da se lahko tudi iz manjšega okolja z veliko truda, vztrajnosti in podpore družine, trenerjev in prijateljev pride na največje športne odre sveta.

Olimpijske igre za mlado Nabrežinko ne pomenijo le športnega tekmovanja, temveč tudi simbol vztrajnosti, discipline in predanosti ter nagrado za vsa leta odrekanih. S svojim nastopom Caterina ne predstavlja le sebe, temveč tudi svojo domovino in mlade, ki v njej vidijo vzor in dokaz, da so velike sanje dosegljive. Zanimalo nas je, kaj ji pomeni ta izjemni dosežek in kakšno sporočilo želi zapustiti mladim športnikom doma.

Caterina Sinigoi »Olimpijske igre so največje sanje vsakega športnika« OSEBNI ARHIV

Prvič se odpravljate na olimpijske igre. Kaj vam to pomeni?

Olimpijske igre so največje sanje vsakega športnika. Iskreno nisem pričakovala, da mi bo to uspelo že tako zgodaj in da bom imela priložnost nastopati že na letošnjih igrah – zaradi tega sem še toliko bolj hvaležna in navdušena. To je velika čast in tudi potrditev, da so bila leta trdega dela smiselna.

Kako pomembno se vam zdi, da imajo mladi resnične vzornike iz svojega okolja in ne le slavni športnikov s televizije?

Zelo pomembno. Ko imaš vzor v osebi, ki jo poznaš ali ti je blizu, je pot do cilja videti bolj realna. Take ljudi lahko opazuješ od blizu, se z njimi pogovarjaš in se od njih učiš. Sama sicer občudujem Američanko Mikaelo

Shiffrin, a ko sem jo spoznala na zadnjih tekmah svetovnega pokala, sem ugotovila, da je povsem običajna oseba in ne »vesoljec«. To te opomni, da so tudi največji športniki najprej ljudje, ki so morali skozi podobne dvome in težave.

Kakšne odzive dobivate od mladih v domačem okolju? Vam pišejo ali zaupajo svoje sanje?

Da. Veseli me, ko vidim, da jih moja zgodba spodbuja, da ne obupajo, ko postane težko, in da verjamejo, da se z vztrajnostjo in trdim delom lahko da leč pride.

Imajo mladi pri nas dovolj podpore, če se želijo resnično posvetiti športu ali drugim ciljem?

Sama sem imela ogromno srečo, saj me je družina ves čas podpi-

rala. Smučanje je sicer zelo drag šport in začetek je pogosto najtežji. Ko začneš dosegati dobre rezultate, se pojavijo tudi prvi sponzorji, a brez začetne podpore je zelo težko vztrajati in nadaljevati na tej poti. Kot zamejka vidim, da možnosti obstajajo, vendar bi si včasih želela še več povezanosti in skupne podpore, da bi se mladi res počutili varne na svoji poti.

Veliko mladih dvomi o svoji prihodnosti. Kaj bi jim sporočili?

Najpomembnejše je, da verjamejo vase. Nihče nima vedno popolne poti in vsak se kdaj znajde pred ovirami. Ob težavah pa je zelo pomembno, da stvari ne zadržujejo zase, ampak poiščejo pomoč in vprašajo za nasvet. Pogovor je velikokrat prvi korak k rešitvi.

»Kot zamejka bi si želela še več povezanosti in podpore, da bi se mladi počutili varne«

Derbi skozi glas mladih navijačev

Po košarkarski tekmi

DOLINA Prejšnjo soboto je košarkarska tekma med Sokolom in Bregom znova pokazala, da šport ne poteka le na igrišču, temveč tudi na tribunah. Tam so se prepletali glasovi, barve in čustva, predvsem pa energija mladih navijačev, ki so z vsem srcem navijali za svojo ekipo.

Prav navezanost na dres,

ime in zgodbo kluba je nekaj, kar se pogosto razvije že zelo zgodaj. Navijanje postane oblika pripadnosti, s katero mladi gradijo identiteto in prijateljstva.

Po tekmi sem spregovoril z dvema mladima igralcema in navijačema, s po enim iz vsake ekipe, ki sta povedala, kaj jima pomenita igranje in

navijanje.

»Breg je moje društvo. Klub, trenerji in igralci so me sprejeli odprtih rok, zato imam občutek, kot da sem del velike družine. Breg ni le ekipa, ampak del moje identitete,« je povedal mladi navijač in igralec domače ekipe Dorian Gabrić. Čeprav tekma ni šla po načrtih, je poudaril, da vedno navija za svoje: »Brezžanska tribuna je glasna in pomembna. Ob porazu čutim žalost, a tudi močno željo po izboljšanju in uspehu kluba. Med tekmo sem živčen, vesel sem uspešnih akcij, jezim se ob krivičnih sodniških odločitvah in vedno upam, da nam bo uspelo.«

Čeprav sta kluba na igrišču

nasprotnika, so čustva mladih navijačev podobna. »Navijati za Sokol zame pomeni stati ob svoji skupini ne glede na rezultat. Pomembno je navijati, se zabavati in skupaj doživljati tekmo. Sokol je bilo moje prvo košarkarsko društvo, zato sem z njim močno povezan,« je povedal Jan Pipan. Zmaga v soboto je bila po njegovih besedah posledica dobre igre v napadu in obrambi. »Med navijanjem doživljam veliko čustev – strah, veselje in napetost –, predvsem pa ljubezen do ekipe. Vedno upam na zmago, a tudi kadar je ni, ostajam ponosen na fan-te, saj kot igralec vem, koliko dela in truda je za tem.«

Martin Kits Nieuwenkamp

Instagram

@direkt_pd #bodidirekten

Meme Damir Terčon
Komentarji Francesco Petaccia

@direkt_pd

JAZ IN KOLEGA PO DESETEM BOMBARDINU,
KO SVA NA PROGI, A NISVA VZELA
S SABO NITI SMUČKI!

❤️ 💬 📌

milano.cortina2026: Na olimpijadi bo sponzor tudi Jägermeister, da obdržimo dobre odnose s tirolskimi sosedi.

provincia_autonoma_bolzano: Jäger je nemški liker ...

ilpaganteofficial: Zelo smo ponosni, da bomo mi izvedli italijansko himno.

andrea__bocelli: Ma ne tokà mene?

severina.hr: Jaz bom zapela Lijepo našo domovino!

catesinigoi: Letos bom tudi jaz tekmovala na olimpijadi!

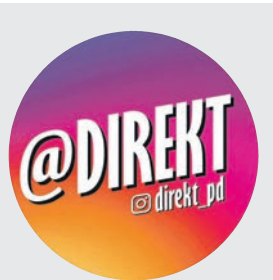

licej_prešeren: Zato pa bodo naši dijaki med uro državljanske vzgoje trenirali veleslalom!

nikaprevc: A boste vadili tudi telemark?

Bodimo zmeraj direktni!

Sodelavke in sodelavci mladinske strani @Direkt: Svetlana Breclj, Julija Cante, Martina Cavotta, Nika Maria Costantin, Marco D'Errico, Malina Dolhar, Lapo Farolfi, Emil Favento, Mila Gergolet, Tadeja Gergolet, Sara Hlabian, Elisabetta Lovero, Martin Kits Nieuwenkamp, Francesco Petaccia, Veronica Piredda in Damir Terčon. Pridruži se nam! Z nami stopi v stik prek Instagrama. Beri nas vsak petek.

Kdo pa so »zamejski« olimpijci in medalisti?

TRST Po dvajsetih letih športnega premora se je olimpijskih iger (OI) v Parizu leta 2024 udeležila tržaška jadralka Jana Germani in osvojila peto mesto za italijansko reprezentanco. Leta 2004 sta bila med zamejci navzoča odbojkar Matej Černic in atletinja Claudia Coslovich, ki sta nastopila na OI v Atenah; Černic je osvojil srebrno medaljo. Kolesar Jurij Uršič je bil srebrni medalist v Tokiu leta 1964. Olimpijci iz preteklosti vključujejo tudi jadralko Arianno Bogatec (dvakratna udeleženka), atleta Pina Kressevicha (Helsinki 1952) in metalca kladiva Edija Podberščka (Montreal 1976) ter Danila Žerjala (Jugoslavija 1948). **Malina Dolhar**